Prima instanţă: Judecătoria Strășeni (sediul central) Judecător Talmaci Iana
Dosarul nr. 3r-426/26
2-25176408-02-3r-25062026

D E C I Z I E

22 octombrie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Frumosu Cristina împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 11 iunie 2026, emisă în cadrul cauzei intentate la acțiunea în contencios administrativ depusă de Frumosu Cristina împotriva Judecătoriei Căușeni (sediul central) privind apărarea dreptului de acces la informație,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 17 noiembrie 2025, Frumosu Cristina s-a adresat cu acțiune împotriva Judecătoriei Căușeni (sediul central) prin care a solicitat:

1) obligarea Judecătoriei Căușeni să furnizeze, în format electronic, copia sentinței pronunțate în cauza penală nr. 18-1-647-29032016 (1-84/2016), solicitată prin cererea de acces la informații din 1 octombrie 2025;

2) aplicarea în privința furnizorului de informații a sancțiunii pecuniare sub formă de amendă, în condițiile art. 29 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, la 1 octombrie 2025, a adresat Judecătoriei Căușeni, prin mijloace electronice, o cerere de acces la informații de interes public, solicitând comunicarea, în format electronic, a copiei sentinței pronunțate în cauza penală nr. 18-1-647-29032016 (1-84/2016), în privința lui Meșteșug Boris Mihail.

A susținut că, deși furnizorul de informații a confirmat recepționarea cererii, acesta nu i-a comunicat numărul și data înregistrării acesteia, contrar obligației prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.

Totodată, a menționat că, până la data înaintării acțiunii, nu i-a fost comunicat niciun răspuns și nu i-a fost furnizată informația solicitată, fiind astfel încălcat termenul legal de examinare a cererii, prevăzut de art. 19 alin. (1) din aceeași lege.

Reclamanta a invocat că sentința solicitată reprezintă o informație de interes public aflată în posesia unei autorități publice, iar împrejurarea că aceasta ar conține date cu caracter personal nu justifică refuzul integral al comunicării documentului, întrucât datele respective pot fi anonimizate.

A mai subliniat că sentința nu este publicată pe portalul instanțelor de judecată, astfel încât nu a avut posibilitatea de a accesa documentul prin intermediul acestei surse.

În aceste circumstanțe, reclamanta a apreciat că inacțiunea pârâtei îi încalcă dreptul de acces la informațiile de interes public, garantat de art. 34 din Constituția Republicii Moldova, de Legea nr. 148/2023 și de Convenția Consiliului Europei privind accesul la documentele oficiale, justificând obligarea furnizorului la comunicarea informației solicitate și aplicarea sancțiunii pecuniare prevăzute de lege.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cerințele pe prevederile art. 34 din Constituția Republicii Moldova, art. 15 alin. (2), art. 19 alin. (1) și art. 29 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, precum și pe dispozițiile Convenției Consiliului Europei privind accesul la documentele oficiale.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 11 iunie 2026, s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Frumosu Cristina împotriva Judecătoriei Căușeni privind obligarea furnizării copiei sentinței pronunțate in cauza penală nr. 18-1-647-29032016 (1- 84/2016) și aplicarea sancțiunilor pecuniare, conform Legii cu privire la accesul la informațiile de interes public.

S-a explicat reclamantei, că declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 11 iunie 2026, la 15 iunie 2026, Frumosu Cristina a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu trimiterea cauzei spre examinare în fond.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că, prima instanță a apreciat greșit natura juridică a raportului litigios, a ignorat obiectul real al acțiunii și a aplicat eronat normele privind admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

A subliniat că nu contestă legalitatea sau temeinicia sentinței penale solicitate și nu urmărește anularea, modificarea ori interpretarea acesteia. Obiectul controlului judecătoresc îl constituie exclusiv conduita Judecătoriei Căușeni în calitate de furnizor de informații, respectiv respectarea obligațiilor legale privind înregistrarea și examinarea cererii, comunicarea răspunsului și furnizarea informației solicitate în temeiul Legii nr. 148/2023.

În acest sens, recurenta a susținut că prima instanță a confundat documentul solicitat cu raportul juridic privind accesul la informații și cu obiectul controlului de contencios administrativ. Împrejurarea că informația solicitată este cuprinsă într-o sentință penală nu transformă cererea de acces la informații într-un demers procesual penal și nu justifică, prin ea însăși, excluderea aplicabilității Codului administrativ.

A criticat și raționamentul potrivit căruia identificarea cauzei penale, a persoanei condamnate și a dispozițiilor Codului penal ar demonstra existența unui raport juridic exclus din sfera contenciosului administrativ. A remarcat că aceste mențiuni servesc individualizării informației solicitate, constituind elemente necesare pentru identificarea documentului de către furnizor.

Totodată, recurenta a contestat concluzia privind lipsa demonstrării unui interes public concret și distinct. A susținut că existența, intensitatea sau prevalența interesului public nu constituie o condiție de admisibilitate a acțiunii, asemenea aspecte putând fi apreciate în cadrul examinării fondului, în contextul verificării legalității unei eventuale limitări a accesului la informație.

A evidențiat caracterul contradictoriu al motivării încheierii, întrucât, pe de o parte, prima instanță a considerat că raportul litigios nu intră în sfera Legii nr. 148/2023 și a contenciosului administrativ, iar, pe de altă parte, a analizat dacă interesul public invocat justifică furnizarea documentului. În opinia recurentei, prin această abordare, instanța a examinat aspecte de fond pentru a fundamenta o soluție de inadmisibilitate.

Prin urmare, recurenta a susținut că argumentele reținute de prima instanță nu justifică declararea acțiunii ca inadmisibilă, fiind necesară casarea încheierii și restituirea cauzei pentru examinarea în fond a pretențiilor privind încălcarea dreptului de acces la informațiile de interes public.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra recursului depus în prezenta cauză.

Astfel, la 24 august 2026, Judecătoria Căușeni a depus referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii instanței de fond.

Admisibilitatea recursului:

Conform art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*".

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că Judecătoria Strășeni (sediul central) a emis încheierea recurată la 11 iunie 2026, iar recursul a fost depus la 15 iunie 2026 (f.d. 51-53). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Frumosu Cristina, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care partea recurentă își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurenta a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Frumosu Cristina.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul declarat de Frumosu Cristina este întemeiat și urmează a fi admis, cu anularea încheierii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, la 1 octombrie 2025, Frumosu Cristina a adresat Judecătoriei Căușeni, prin intermediul poștei electronice, o cerere de acces la informații de interes public, prin care a solicitat furnizarea, în format electronic, a copiei sentinței pronunțate în cauza penală nr. 18-1-647-29032016 (1-84/2016), în privința lui Meșteșug Boris Mihail.

Potrivit susținerilor reclamantei, recepționarea cererii a fost confirmată de furnizorul de informații, fără a-i fi comunicate numărul și data înregistrării acesteia. De asemenea, reclamanta a afirmat că, până la sesizarea instanței, nu a primit un răspuns și nici copia sentinței solicitate.

La rândul său, Judecătoria Căușeni a susținut că cererea a fost repartizată spre examinare la 2 octombrie 2025, iar răspunsul a fost expediat la 13 octombrie 2025, prin poștă. Pârâta a justificat nefurnizarea copiei integrale a sentinței prin necesitatea protejării vieții private și a datelor cu caracter personal ale victimelor minore implicate în cauza penală.

La 17 noiembrie 2025, Frumosu Cristina a înaintat prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând obligarea Judecătoriei Căușeni să furnizeze copia sentinței în format electronic și aplicarea sancțiunii pecuniare prevăzute de art. 29 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 11 iunie 2026, acțiunea a fost declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Pentru a dispune astfel, prima instanță, în esență, a reţinut că pretențiile reclamantei derivă din solicitarea copiei unei sentințe pronunțate într-o cauză penală concretă, care reprezintă un act jurisdicțional emis în cadrul înfăptuirii justiției penale, iar nu un document rezultat din activitatea administrativă a instanței.

În acest sens, a apreciat că invocarea Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public nu modifică natura raportului juridic litigios și nu transformă solicitarea unui act procesual penal într-un raport susceptibil de examinare

în contencios administrativ. Prin urmare, făcând trimitere la art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, prima instanță a considerat că raportul dedus judecății este exclus din domeniul de aplicare al acestui cod.

Suplimentar, a reținut că reclamanta nu a demonstrat existența unui interes public concret și distinct care să justifice furnizarea sentinței solicitate, iar cauza penală privește infracțiuni grave și victime minore, ceea ce impune protejarea vieții private și a datelor cu caracter personal ale persoanelor implicate.

În consecință, prima instanță a concluzionat că pretențiile formulate nu pot fi examinate în procedura contenciosului administrativ și a declarat acțiunea inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Astfel, instanţa de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este neîntemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, *persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.*

În conformitate cu art. 1 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia. Legislaţia administrativă se întemeiază pe normele constituţionale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi şi în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative şi care trebuie să fie în concordanţă cu Constituţia Republicii Moldova. Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sînt emise în temeiul legii şi nu contravin ei*”.

Articolul 3 din Codul administrativ, prevede că, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*”.

În acord cu prevederile art. 6 din Codul administrativ, „*procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.*

Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părţi ale procedurii administrative".

În acord cu prevederile art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 39 din Codul administrativ, „*(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente*".

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*".

Dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, stipulează că: „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*".

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

În conformitate cu art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, „*acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17*".

Potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 148 din 9 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, „*prezenta lege reglementează: a) modalitatea de exercitare și apărare a dreptului de acces la informațiile de interes public; b) obligațiile furnizorilor de informații în asigurarea accesului la informațiile de interes public*".

Conform art. 2 alin. (2) din aceeași lege, „*prezenta lege nu aduce atingere reglementărilor speciale privind accesul la informațiile de interes public, care se conțin în alte legi*".

În acord cu art. 3 lit. a) din Legea nr. 148/2023, asigurarea accesului la informațiile de interes public se bazează pe „*principiul oferirii informațiilor de interes*

public – toate informațiile deținute de furnizorii de informații se prezumă a fi publice".

Potrivit art. 4 din Legea nr. 148/2023, „*în sensul prezentei legi, informații de interes public sunt toate informațiile deținute de furnizorii de informații, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format)*".

Conform art. 5 lit. a) din aceeași lege, „*furnizorii de informații sunt: a) autoritățile publice*".

În conformitate cu art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 148/2023, „*orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege. Furnizorii de informații sunt obligați să asigure accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege*".

Potrivit art. 7 lit. b) din aceeași lege, accesul la informațiile de interes public se realizează prin „*comunicarea informațiilor de interes public la cerere în modul prevăzut la cap. III*".

În conformitate cu art. 13 alin. (1)-(3) din Legea nr. 148/2023, „*orice persoană fizică sau juridică (în continuare - solicitant) are dreptul să solicite și să obțină informații de interes public în condițiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informațiilor de interes public (în continuare - cerere). Furnizorii de informații sunt obligați să comunice informațiile de interes public solicitate, în condițiile legii. Prevederile Codului administrativ se aplică numai în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi*".

Conform art. 8 alin. (1) lit. e) și f) din aceeași lege, „*accesul la informațiile de interes public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporționalității prevăzut la art. 9 dacă dezvăluirea informației va prejudicia: […] e) desfășurarea procedurii administrative sau judiciare; f) protecția datelor cu caracter personal*".

Potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 148/2023, „*accesul la informațiile de interes public este limitat și atunci când restricția este prevăzută expres de lege, inclusiv în cazul informațiilor ce constituie secret de stat, bancar sau medical*".

În acord cu art. 9 alin. (1) și (2) din aceeași lege, „*în cazul prevăzut la art. 8 alin. (1), accesul la informațiile de interes public este limitat doar dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative: a) dezvăluirea informației va prejudicia unul dintre scopurile legitime prevăzute la art. 8 alin. (1); b) prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației prevalează în raport cu interesul public în accesarea informației. Dacă interesul public în accesarea informației prevalează în raport cu prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației, furnizorii sunt obligați să ofere accesul la informațiile de interes public*".

Conform art. 24 alin. (1) din Legea nr. 148/2023, „*comunicarea informațiilor de interes public este refuzată, integral sau parțial, dacă informațiile solicitate constituie informații cu accesibilitate limitată conform art. 8*".

Potrivit art. 24 alin. (3) din aceeași lege, „*în cazul în care numai o parte din informațiile solicitate constituie informații cu accesibilitate limitată, furnizorul de*

informații refuză parțial comunicarea informațiilor, conform alin. (1) și (2), și este obligat să comunice informațiile la care accesul nu poate fi limitat".

În conformitate cu art. 25 alin. (1) și (2) din Legea nr. 148/2023, „*orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în instanța de judecată orice acțiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi. Contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice*".

Completul judiciar reiterează că obiectul prezentului litigiu îl constituie verificarea legalității conduitei Judecătoriei Căușeni, în calitate de furnizor de informații, în legătură cu examinarea și soluționarea cererii de acces la informații din 1 octombrie 2025, prin care Frumosu Cristina a solicitat comunicarea, în format electronic, a copiei sentinței pronunțate în cauza penală nr. 18-1-647-29032016 (1-84/2016), precum și obligarea furnizorului la comunicarea informației solicitate și aplicarea sancțiunii pecuniare prevăzute de lege.

Completul judiciar atestă că prima instanță a declarat acțiunea inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, reținând că reclamanta nu poate revendica încălcarea unui drept prin activitate administrativă, întrucât solicitarea acesteia privește copia unei sentințe penale, act jurisdicțional emis în cadrul înfăptuirii justiției, iar raportul juridic litigios ar fi exclus din domeniul de aplicare al Codului administrativ în virtutea art. 2 alin. (3) lit. b) din același cod.

La caz, instanța de recurs conchide că asemenea abordare este eronată, întrucât pornește de la confundarea naturii juridice a documentului solicitat cu natura raportului juridic generat de examinarea cererii de acces la informații.

În speță, reclamanta nu a sesizat Judecătoria Căușeni cu o cerere de exercitare a unor drepturi procesuale în cadrul cauzei penale și nu a solicitat verificarea ori modificarea sentinței. Aceasta s-a adresat instanței în calitatea sa de deținător al informației, invocând dreptul de acces consacrat de Legea nr. 148/2023. În consecință, raportul litigios trebuie calificat în funcție de obligațiile legale a căror neexecutare este invocată și de măsurile solicitate prin acțiune.

Or, examinând o cerere de acces la informații, instanța judecătorească îndeplinește atribuțiile unui furnizor de informații.

Prin urmare, prima instanță a aplicat nejustificat excluderea prevăzută de art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, deducând incidența acesteia exclusiv din proveniența documentului solicitat. Pentru aplicarea acestei excluderi era necesară stabilirea faptului că activitatea concret contestată se înscrie într-un raport juridic reglementat de normele speciale ale procedurii penale. Simpla legătură materială dintre informația solicitată și o cauză penală nu este suficientă în acest sens.

Nici prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 148/2023, potrivit cărora legea nu aduce atingere reglementărilor speciale privind accesul la informații, nu justifică o excludere generală a cererilor referitoare la hotărârile judecătorești. Aplicarea acestei dispoziții presupune identificarea unei reglementări speciale care guvernează cererea concretă și stabilirea incidenței sale în raport cu situația solicitantului. Încheierea contestată nu identifică o asemenea procedură aplicabilă reclamantei, ci se limitează la constatarea naturii jurisdicționale a documentului.

Totodată, art. 25 alin. (1) și (2) din Legea nr. 148/2023 instituie expres posibilitatea contestării, în contencios administrativ, a acțiunilor și inacțiunilor furnizorilor de informații prin care se pretinde încălcarea acestei legi. Astfel, susținerile reclamantei privind necomunicarea informației solicitate și nerespectarea obligațiilor de examinare și soluționare a cererii sunt susceptibile de verificare în procedura contenciosului administrativ.

În acest context, Completul judiciar reține că prima instanță a interpretat greșit și condiția prevăzută de art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ. La verificarea acestei condiții urmează să se stabilească dacă reclamanta revendică un drept propriu, recunoscut de lege, care poate fi afectat prin conduita contestată. Constatarea încălcării efective a dreptului și determinarea întinderii obligației pârâtei reprezintă chestiuni ce țin de temeinicia acțiunii.

La caz, Frumosu Cristina invocă încălcarea propriului drept de acces la informații, în legătură cu o cerere pe care a adresat-o personal furnizorului. Existența unor eventuale limite legale ale accesului la documentul solicitat nu înlătură posibilitatea revendicării acestui drept și nici dreptul la verificarea judecătorească a legalității refuzului.

De asemenea, prima instanță a conchis eronat că lipsa demonstrării unui interes public concret și distinct justifică inadmisibilitatea acțiunii. Dreptul recunoscut de art. 6 din Legea nr. 148/2023 aparține oricărei persoane fizice sau juridice, în condițiile legii. Aprecierea prevalenței interesului public în accesarea informației intervine în cadrul verificării proporționalității unei restricții, în condițiile art. 8 și 9 din aceeași lege, și nu poate substitui examinarea condiției privind revendicarea unui drept vătămat.

Argumentele referitoare la protecția victimelor minore și a vieții private necesită o examinare efectivă, raportată la conținutul documentului și la riscurile concrete ale divulgării. Aceste interese pot justifica limitarea accesului în condițiile legii, însă nu exclud controlul judecătoresc asupra necesității și întinderii restricției.

Sub acest aspect, prima instanță urma să verifice inclusiv posibilitatea comunicării parțiale a informației, potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 148/2023. Este necesar să se stabilească dacă anonimizarea datelor ori omiterea anumitor pasaje permite comunicarea părții accesibile a documentului fără afectarea drepturilor persoanelor protejate sau dacă particularitățile cauzei justifică o limitare mai amplă. O

asemenea apreciere nu poate fi înlocuită printr-o referire generală la caracterul sensibil al cauzei penale.

În egală măsură, susținerea pârâtei privind emiterea și expedierea unui răspuns la 13 octombrie 2025 trebuie verificată prin examinarea înscrisurilor relevante. Existența unui răspuns întocmit de furnizor, expedierea acestuia și comunicarea către solicitantă reprezintă împrejurări distincte, care urmează a fi stabilite în raport cu probele administrate și cu obligațiile prevăzute de lege. Invocarea acestor împrejurări în apărare nu demonstrează imposibilitatea reclamantei de a revendica un drept vătămat.

Prin urmare, considerentele referitoare la caracterul justificat al refuzului, protecția datelor personale, respectarea termenului și modalității de comunicare, precum și eventuala aplicare a sancțiunii pecuniare urmează a fi examinate la soluționarea fondului. Acestea nu susțin temeiul de inadmisibilitate reținut în încheierea contestată.

În consecință, Completul judiciar constată că prima instanță a exclus neîntemeiat examinarea acțiunii prin aplicarea art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ. Astfel, se impune anularea încheierii contestate și restituirea cauzei primei instanțe pentru examinare în fond, cu cercetarea circumstanțelor relevante și aprecierea argumentelor ambelor părți.

La examinarea cauzei, prima instanță va verifica modul de soluționare și comunicare a răspunsului la cererea reclamantei, temeiurile concrete ale limitării accesului și posibilitatea comunicării unei versiuni parțiale sau anonimizate a documentului, urmând să soluționeze distinct și pretenția privind aplicarea sancțiunii pecuniare. Constatările instanței de recurs înlătură motivul de inadmisibilitate reținut, fără a anticipa soluția asupra temeiniciei acestor pretenții.

În lumina celor expuse, Completul judiciar reține că declararea inadmisibilității acțiunii pentru motive care privesc, în realitate, aprecierea temeiniciei pretențiilor a împiedicat nejustificat examinarea judecătorească a dreptului revendicat de reclamantă. În aceste condiții, menținerea încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 11 iunie 2026 ar perpetua restrângerea nejustificată a accesului la justiție, garantat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și de art. 39 din Codul administrativ. Or, menţinerea acesteia, în condiţiile enunţate, nu ar constitui decât o îngrădire a posibilităţii pentru reclamant de a-şi valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, garantate atât de legislaţia naţională, cât şi de Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, precum şi îngrădirea accesului la justiţie.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că s-a stabilit în mod cert încălcarea normelor de drept procedural de către instanţa de fond la emiterea încheierii recurate, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Frumosu Cristina, de a anula încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 11 iunie 2026, cu restituirea cauzei în Judecătoria Strășeni (sediul central), pentru examinare în fond.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Frumosu Cristina.

Se anulează încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 11 iunie 2026, cu restituirea cauzei în Judecătoria Strășeni (sediul central), pentru examinare în fond.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae